Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 1983–1984

Rijksbegroting voor het jaar 1984

18 100

Hoofdstuk XV
Departement van
Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

Nr. 73

VERSLAG VAN EEN MONDELING OVERLEG

Vastgesteld 7 juni 1984

De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid[1] voerde op 23 mei 1984 mondeling overleg met de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **de pensioenopbouw gedurende de verlengde WWV-periode**, naar aanleiding van een brief van de minister van 10 april 1984 (Bijlage).

De minister was vergezeld van enige van zijn ambtenaren, te weten mevrouw N. L. Hofman en de heer G. van Haaren.

Van het gevoerde overleg brengt de commissie als volgt verslag uit.

Vragen en opmerkingen vanuit de commissie

De heer **Linschoten** (V.V.D.) meende dat er voldoende redenen zijn om onderscheid te maken tussen enerzijds loonsuppletie en anderzijds het geheel of gedeeltelijk doorbetalen van pensioenpremie gedurende de verlengde WWV-periode. Met name de laatste jaren is het vraagstuk van pensioenopbouw en pensioenbreuk volop in discussie. Slechts voor de categorie van arbeidsongeschikt geworden werknemers is een afdoende regeling getroffen. Het zou derhalve een stap voorwaarts betekenen indien de minister bereid is Sociale Plannen goed te keuren, waarin is overeengekomen dat de pensioenopbouw tijdens de verlengde WWV-periode geheel of gedeeltelijk zal worden voortgezet.

De heer **Weijers** (C.D.A.) wees op het feit dat in de wachtgeldregeling voor ambtenaren wel sprake is van een doorbetaling van pensioenpremie. Ten einde rechtsongelijkheid te voorkomen zei hij van oordeel te zijn dat ten behoeve van degenen die te maken krijgen met de verlengde WWV-regeling een interim-oplossing gevonden behoort te worden.

De heer **Buurmeijer** (P.v.d.A.) merkte op dat zijn fractie de minister gesteund heeft in zijn streven om de toeslagen althans te beperken wanneer de verlengde WWV-regeling wordt toegepast. Echter, voor het mogelijk maken van een verdere pensioenopbouw meende hij dat een uitzondering gemaakt behoort te worden, daar dit getuigt van goed werkgeverschap. Bovendien staat niet onomstotelijk vast of doorbetaling van pensioenpremie als bovenwettelijk valt aan te merken. Hij drong er derhalve bij de minister op aan Sociale Plannen goed te keuren ook indien overeengekomen is om de pensioenopbouw voort te zetten. Wat is overigens de reden dat de directeur van het gewestelijk arbeidsbureau weigert medewerking te verlenen aan een collectief ontslag bij Philips Drachten, zo wilde dit lid nog vernemen.

[1] Samenstelling:
Leden: Scholten (de groep Scholten/Dijkman), Keja (VVD) Poppe (PvdA), Weijers (CDA), Kraaijeveld-Wouters (CDA), voorzitter, Beckers-de Bruijn (PPR), Spieker (PvdA), Moor (PvdA), De Korte (VVD), Gerritse (CDA), Buurmeijer (PvdA), ondervoorzitter, Toussaint (PvdA), Buikema (CDA), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Leerling (RPF), Schutte (GPV), Groenman (D'66), Van der Vlies (SGP), Willems (PSP), Brouwer (CPN), Oomen-Ruijten (CDA), Ter Veld (PvdA), Paulis (CDA), Dales (PvdA), Ubels-Veen (EVP), Korthals (VVD), Linschoten (VVD).
Plaatsvervangende leden: De Grave (VVD), Worrell (PvdA), Hermsen (CDA), G. C. van Dam (CDA), Meijer (PvdA), Kombrink (PvdA), Van Erp (VVD), Cornelissen (CDA), Van Nieuwenhoven (PvdA), Salomons (PvdA), Faber (CDA), Hermans (VVD), Nypels (D'66), Eshuis (CPN), Wolters (CDA), Woltgens (PvdA), Evenhuis-van Essen (CDA), Knol (PvdA), Kamp (VVD), Nijhuis (VVD).

De heer **Nypels** (D'66) vroeg de minister welke beleidsmaatregelen worden voorbereid ter oplossing van het vraagstuk in algemene zin van opbouw van pensioenrechten ingeval van uitkering. Daarbij spelen met name twee aspecten een rol, te weten dat opgebouwde rechten in de regel niet worden aangepast en dat geen verdere opbouw van rechten plaatsvindt. Worden oplossingen voorzien bij invoering van een pensioenplicht of kunnen deze eerder tegemoet worden gezien?

Antwoord van de regering

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid antwoordde dat de vragen en opmerkingen van de laatste spreker het onderwerp waarop de brief van 10 april 1984 ingaat, aanmerkelijk verbreden. Waar het om gaat is de vraag of een ontslagaanvrage, ingeval van selectief leeftijdsontslag, goedgekeurd behoort te worden indien in een sociaal plan is overeengekomen dat de (voormalige) werkgever voor zijn deel zorg draagt, in financiële zin, voor een verdere opbouw van pensioenrechten. Daarbij behoort te worden afgewogen of goedkeuring ervan niet zal leiden tot een aanmerkelijk groter beroep op de verlengde WWV-regeling. De bewindsman zegde toe overleg te zullen plegen met enkele van zijn ambtgenoot, waarbij de inschatting centraal zal staan of de verlening van een ontslagvergunning in gevallen waarin in Sociale Plannen een regeling inzake doorbetaling van pensioenpremie door de werkgever is opgenomen, zal kunnen leiden tot het niet langer kunnen toepassen van de verlengde WWV-regeling.

Met betrekking tot een desbetreffende vraag over Philips Drachten antwoordde de minister dat de vergunning geweigerd is vanwege het ontbreken van de bedrijfseconomische noodzaak tot ontslag.

Gedachtenwisseling in tweede termijn

De heer **Linschoten** vroeg de minister of hij bereid is het toegezegde overleg te zullen voeren vanuit de bereidheid om verdere pensioenopbouw toe te staan.

De heer **Weijers** stelde de vraag welke zwaarwichtige redenen er kunnen bestaan om werknemers in de particuliere sector een verdere pensioenopbouw te onthouden en deze wel toe te staan voor ambtenaren en politieke ambtsdragers.

De heer **Buurmeijer** merkte nog op dat de pensioenopbouw met name van belang is voor 57,5-jarigen. Ook dit lid zei van mening te zijn dat de verlengde WWV-regeling als zodanig niet in gevaar moet komen, doch dat een uitzondering in deze gerechtvaardigd is. Hij vroeg ten slotte of de minister wilde toezeggen vóór het aanstaande zomerreces de Kamer in te lichten over de uitkomsten van het overleg.

Ook de heer **Nypels** vroeg naar de intentie van de minister waarmee hij het overleg zal gaan voeren. Naar de opvatting van dit lid behoort een voortgaande opbouw van pensioenrechten, indien opgenomen in een Sociaal Plan, er niet toe te leiden dat goedkeuring aan het Plan wordt onthouden.

De **minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid** meende dat een vergelijking met ambtenaren niet opgaat en zinvol is in het kader van de pakketvergelijking.

De bewindsman erkende het grote belang van een voortgaande pensioenopbouw voor de categorie van 57,5-jarigen. De uitkomsten van het overleg zullen voor het reces aan de Kamer worden medegedeeld, zo zegde de minister toe.

De voorzitter van de commissie,
Kraaijeveld-Wouters

De griffier van de commissie,
Van der Windt

MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 10 april 1984

In uw brief van 6 februari 1984 informeert u naar eventuele problemen, die zijn ontstaan of zullen ontstaan met betrekking tot pensioenen van ex-werknemers, die een uitkering (gaan) ontvangen in het kader van de verlengde WWV-regeling. Bij de beantwoording kunnen 2 situaties worden onderscheiden, die optreden bij ontslag.

– *De gebruikelijke situatie; zonder afvloeiingsregeling.*
Indien een werknemer, ouder dan 57,5 jaar, wordt ontslagen, eindigt de dienstbetrekking en de pensioenopbouw na ommekomst van de opzegtermijn. Gedurende de WW- en WWV-periode en de verlengde WWV-periode worden dan geen pensioenrechten meer opgebouwd.

– *De situatie met afvloeiingsregeling.*
Deze situatie is aan de orde, indien op individueel of collectief niveau een zogenaamd Sociaal Plan is afgesproken, waarin – ten behoeve van ontslagen werknemers van 57,5 jaar en ouder – voorzien is in tijdelijke aanvulling op de werkloosheidsuitkeringen en in voortzetting van de pensioenverzekering (bovenwettelijke aanvullingen). Problemen met een dergelijk Sociaal Plan kunnen rijzen, indien een ontslagmelding bij een gewestelijk arbeidsbureau wordt gedaan, waarbij wordt afgeweken van het anciënniteits- c.q. afspiegelingsbeginsel.
Om het selectief ontslag van oudere werknemers (vanaf 57,5 jaar) te ontmoedigen, heb ik op 2 maart 1983 een nadere circulaire aan de (gewestelijke) arbeidsbureaus gestuurd; de intentie van deze circulaire was te verhinderen, dat selectief ontslag van ouderen een middel wordt – grotendeels op kosten van de gemeenschap – tot vervroegde pensionering.
Een uitzondering op de regel dat bij collectief ontslag een afspiegeling naar leeftijdsklasse, respectievelijk bij niet-collectief ontslag de duur van het dienstverband wordt gehanteerd, kan worden toegestaan, indien cumulatief wordt voldaan aan een aantal in deze circulaire gestelde voorwaarden. Eén van deze voorwaarden betreft het verbod tot bovenwettelijke suppleties op uitkeringen gedurende de verlengde WWV-periode.
Onder bovenwettelijke suppleties versta ik ook continuering van de pensioenverzekering voor de betrokken werknemers. In die gevallen, dat door de directeur van het gewestelijk arbeidsbureau ontslagvergunningen worden verleend voor een selectief ontslag van oudere werknemers, is continuering van de pensioenopbouw gedurende de verlengde WWV-periode aan te merken als een bovenwettelijke voorziening en in beginsel niet toegestaan. In enkele bijzondere gevallen is overigens door mij toestemming verleend om bij selectief ontslag van ouderen toch bovenwettelijke voorzieningen gedurende de verlengde WWV-periode mogelijk te maken.

Uit het bovenstaande mag worden geconcludeerd dat, eventuele problemen met de pensioenopbouw gedurende de verlengde WWV-periode kunnen rijzen indien bij selectief ontslag het mijnerzijds verboden wordt om bovenwettelijke voorzieningen toe te staan.

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning